

DEDICATIO.

quam adjutore & sospitatore optimo, maximo,
cui& hi B. Patris mei,& inter illos, quales quales
etiam sunt, mei labores sacri sunt: non tamen
& istud Summum Numen prohibet, quo minus
& illos venerer, per quos, ceu sua manu, nos te-
git & promovet. Se, quidem, ipsum & lucubra-
tiones in Rutham suas SS. Virginis DEiparæ hu-
miler destinavit, qui ex Jesu societate se esse
jactitat *Didacus de Celada*, ut illam, sic enim
inquit, de suis donis adornet: quasi vero Sanctissi-
mæ quidem, mortuæ tamen, Virginis boni quid
acceptum ferre posset, quod solius DEi munus
ex benevolâ neque merita gratia profectum gra-
tissima & obnixissima mente obstrictus fuisset a-
gnoscere. Ad vos, contra, Patroni, Rutha ista,
quam humiliter Vobis offero, fugit, ad pedes Ve-
stros cubando, dulcisimam quietem, & sub alis
vestris latitando, securam maxime tutelam optat,
quærit, sperat, Summum Numen precata, ut gra-
visima vestra consilia, totique Christi proficua
cœtui, salutaria, feliciterque succendentia, illu-
stresque vestras familias perpetuo flore beatas,
vos ipsos omni divina benedictione obrutos,
vestrorumque votorum damnatos esse jubeat:
ut illustres vestræ familiæ veneranda capita, pres-
sa Christi cohors præsides solertissimos, vestri